

Nielsen) har udtalt, og jeg slutter mig ganske dertil, at Lovens Regel er over os alle, og den have vi at følge; og naar vi nu i Henhold til Lovens Bestemmelse om Forholdstalsvalgmaaden skride til det forestaaende Valg, haaber jeg ogsaa, at den Opfattelse, at Lovens Regel staar over os alle, vil bidrage til, at det ærede Reformparti i Dag vil afgive deres Stemmer saaledes, som vi alle ere enige om, at Retfærdigheden kræver. Skulde der være nogen Tvivl om, hvorvidt Retfærdigheden kræver det, saa er det et andet Spørgsmaal; skulde der være nogen Tvivl om, at 13 er mere end 12, er det en anden Sag. Men ere vi alle paa det rene med, at 13 er mere end 12, kræver ogsaa Retfærdigheden, at alle bidrage til, at Valget kan blive saaledes, at Retfærdigheden sker Fyldest; og i saa Henseende vil jeg da tillade mig at anmode Reformpartiet om at bidrage til, at Udfaldet af Valget kan blive et saadant — ikke saaledes, at de Herrer, der jo ikke selv have stillet noget Forslag angaaende dette Valg, ved at afgive deres Stemmer, give større Tilslutning til Højre end til Socialdemokratiet, eller for saa vidt Socialdemokratiet har større Kvotient, derved foretrække Socialdemokratiet for Højre; det er ikke det, der er Tale om. Det, der er Tale om, er, hvorvidt Reformpartiet her som det største Parti, vil bidrage til, at ikke alene det selv faar, hvad Retfærdigheden maa fordre — og i saa Henseende har det jo ved de foregaaende Valg faaet, hvad der tilkommer det — men ogsaa ved deres store Tal gennem Stemmeafgivningen bidrage til, at de forskellige Mindretal kunne faa, hvad Retfærdighed fordrer. Paa Grundlag af denne Motivering tillader jeg mig at stille dette Forslag.

Zahle: Denne Sag, som nu foreligger til Afgørelse, blev jo i Realiteten afgjort sidste Gang, da vi havde Forhandling om Valg af et Medlem til Forsvarskommissionen. Den blev i Realiteten afgjort ved det Løfte, som det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) den Gang afgav, og som det ærede Medlem for Holbæk har henholdt sig til og brugt som Motivering for Nedlæggelsen af sit Mandat i Forsvarskommissionen. Jeg udtalte allerede den Gang, at det ikke kunde falde det Parti, som jeg tilhører, ind at nedlægge et af de Mandater, vi raadede over i Forsvarskommissionen, til Fordel enten for Højre eller Socialdemokratiet, og jeg har ikke skiftet Synspunkt siden den Tid og

vil derfor selvfølgelig støtte det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen), og forventer ogsaa at Medlemmerne af Flertallet i dette høje Ting ville støtte dette Forslag. Det er ogsaa i Overensstemmelse ikke alene med den reelle, men ogsaa med den formelle Retfærdighed. I Realiteten er det klart, at det, at de antimilitaristiske Anskuelser ere repræsenterede ved 3 Medlemmer i Forsvarskommissionen, ingenlunde er for rigelig en Repræsentation. Nu kommer Højre her i Dag og siger, at de ere 13 Medlemmer i Højrepartiet. Ja, det ere de maaske i Dag, men det vare de sikkert ikke i Gaar, og sandsynligvis ere de det heller ikke i Morgen. De Herrer pleje jo her i Tinget at være 13 Medlemmer, som udgøre 14—15 Partier, idet der er adskillige af dem, som ere saa splidagtige med sig selv, at de ikke kunne henregnes til et enkelt Parti. Da Højre for nylig traf en vigtig Afgørelse ved et Valg til Finansudvalget, var det heller ikke paa nogen som helst Maade et Parti paa 13 Medlemmer. Desuden har Højre gennem Landstinget en stærk Repræsentation i Forsvarskommissionen, saa det er kun i Overensstemmelse med baade den formelle og reelle Retfærdighed, at der nu vælges en Antimilitarist ind i Forsvarskommissionen. Jeg støtter derfor det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds.

Anders Nielsen: Jeg behøver kun at henholde mig til mine Ytringer fra forrige Gang, vi beskæftigede os med Valg af et Medlem til Forsvarskommissionen. Det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) udtalte, at jeg havde fremhævet, at Lovens Regel staar over os alle. Det vedkender jeg mig ganske. Lovens Regel staar over os alle, men Forsvarskommissionsloven indeholder ingen Regel om, at der skal ske Ombesættelse af Kommissionspladserne efter indtraadte Partiforskydninger som Følge af mellemliggende Valg, og det er jo det, som det ærede Medlem for Frederiksberg kræver. Jeg har de tidligere Gange høvdet Venstrereformpartiets soleklare Ret til at besætte den Plads, som i hvert enkelt Tilfælde har været ledig. Denne Plads her ligger udenfor Rammen af det, som Venstrereformpartiet har Krav paa efter sit Tal her i Tinget, og det kunde intet Øjeblik falde Venstrereformpartiet ind at gøre Krav paa eller benytte sit forholdsviis største Tal til at